

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 480/21
10.6.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Зорана Савића, председника већа и судија Весне Петровић и Здравке Ђурђевић, чланова већа, са судијским помоћником Снежаном Миленковић као записничарем, у кривичном поступку против окривљеног АА, због кривичног дела разбојништво из члана 206 став 1 КЗ, одлучујући о жалби браниоца окривљеног, адвоката Стевана Јаковљевића, изјављеној против пресуде Основног суда у Панчеву ЗК.бр.866/20 од 24.3.2021. године, исправљеној решењем од 22.4.2021. године, у седници већа одржаној дана 10. јуна 2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Стевана Јаковљевића, и пресуда Основног суда у Панчеву ЗК.бр.866/20 од 24.3.2021. године, исправљена решењем од 22.4.2021. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву ЗК.бр.866/20 од 24.3.2021. године, која је исправљена решењем од 22.4.2021. године, окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело разбојништво из члана 206 став 1 КЗ, па је осуђен на казну затвора у трајању од 2 године, у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 24.11.2020. године па надаље. Оштећене СС и СС1 су ради остваривања имовинско-правног захтева за накнаду штете упућене на парнични поступак. Окривљени је обавезан да на име трошкова паушала плати износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде, док ће о висини трошкова кривичног поступка које ће сносити окривљени, суд одлучити посебним решењем.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио бранилац окривљеног АА, адвокат Стеван Јаковљевић, из свих законом предвиђених разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду укине побијану пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање. Бранилац је првостепену пресуду и решење о исправци

примио дана 27.4.2021. године, жалбу поднео 5.5.2021. године, а накнадно, дописом од 2.6.2021. године ставио захтев да он и његов брањеник буду обавештени о седници већа другостепеног суда.

Апелациони јавни тужилац у Београду је у поднеску Ктж.бр.533/21 од 28.5.2021. године предложио да се жалба браниоца окривљеног одбије као неоснована и побијана пресуда потврди.

Апелациони суд у Београду је одлучио да о седници већа не обавести окривљеног и његовог браниоца, имајући у виду да је захтев постављен по истеку рока предвиђеног за жалбу у смислу члана 447 став 2 ЗКП. Седница већа је одржана у одсуству уредно обавештеног заменика Апелационог јавног тужиоца у Београду и веће је на истој размотрило списе заједно са побијаном пресудом и изјављеном жалбом, те побијану пресуду испитало у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби сходно члану 451 ЗКП, и по оцени жалбених навода, имајући у виду и предлог Апелационог јавног тужиоца у Београду, нашло:

Жалба је неоснована.

Поводом необразложеног жалбеног основа битна повреда одредаба кривичног поступка, овај суд налази да побијано решење није захваћено истом. Осим тога, ни сам бранилац окривљеног у жалби не указује које је то битне повреде одредаба кривичног поступка првостепени суд учинио, већ само паушално указује на постојање овог жалбеног основа, означавајући као основ побијања пресуде све законом предвиђене разлоге, а без навођења недостатака решења које би овај суд испитивао.

Суштину жалбе браниоца окривљеног представља побијање правилности утврђеног чињеничног стања и са тим у вези примене закона, те се у том смислу наводи да је његов брањеник осуђен на основу признања у полицији, које је дато у договору са службеним лицима да се призна дело и не одреди притвор, где адвокат само присуствује одигравању договореног признања, иако исто није поткрепљено ни једним другим доказом, као и да је препознавање од стране оштећене уследило после скоро три године, иако је окривљеног у међувремену виђала током суђења. Бранилац окривљеног надаље у жалби истиче да је видно крупнији од правог разбојника и виши најмање 10цм, да је у време разбојништва био код куће са породицом и пријатељима, да не постоје форензички докази о спаљеним стварима, да је лице на снимцима имало фантомку и да је немогуће видети му очи, те да је његов брањеник само могући извршилац овог кривичног дела, али да то није доказано.

Супротно изнетим жалбеним наводима, по оцени овог суда првостепени суд је у побијаној одлуци навео и јасно образложио на који начин и којим доказима је утврдио чињенично стање. Жалбом се у суштини оспорава оцена доказа од стране првостепеног суда и врши сопствена оцена истих, коју је бранилац већ истицао током поступка у завршеној речи, што је све првостепени суд имао у виду и правилно ценио.

У том смислу, првостепени суд је правилно одлучио да прихвати одбрану окривљеног дату у Полицијској управи у Панчеву, где је признао извршење кривичног дела и врло детаљно и недвосмислено описао све детаље критичног догађаја – да је

дана 23.1.2017. године око 21:30 часова дошао до продавнице “СС2” уверио се да је унутра само једна млађа женска особа плаве косе, старости око 35 година, ставио на главу капу са прорезима за очи – фантомку и капуљачу и са ножем у десној руци ушао у продавницу, пришао радници са ножем у руци и рекао јој “дај паре!”, да је она почела да вришти, отворила фиоку касе и дала му 15.000,00 динара у различитим апоенима, који је он ставио у џеп од јакне, отишао до једног бунара, скинуо гардеробу и обућу, упалио их и убацио у цевни одвод на бунару, потом отишао својој кући, а новац потрошио на враћање дугова. Окривљени је касније изменио дати исказ и пред замеником ОЈТ у Панчеву и на главном претресу у потпуности оспорио извршење дела, те навео да је признање дао под психичком и физичком принудом.

Измењена одбрана окривљеног је и по оцени овог суда неуверљива и противречна осталим доказима изведеним у току поступка - исказом сведока Олега Копривице, који је као адвокат присуствовао давању исказа и посведочио да је признање окривљеног са записника о саслушању у ПУ Панчево Ку.бр.156/17 од 26.1.2017. године дато у свему у складу са одредбама Законика о кривичном поступку, сведока СС3, као и оштећене СС1. Управо је исказ сведока СС1 цењен са посебном пажњом, јер иако у ранијим фазама поступка у то није била сигурна, околност да је на главном претресу од 14.12.2020. године окривљени због епидемиолошких мера носио маску на лицу, утицала је на то да јој се сећање освежи и да окривљеног препозна са сигурношћу од 99%, с обзиром да су због маске до изражаја дошле његове очи, које је само могла и да види током критичног догађаја, пошто је извршилац на лицу имао фантомку и препознала је његов глас када је изговорио речи “дај паре!”. Потом је на претресу од 5.3.2021. године након прегледа снимка изјавила да јој се сећање вратило и да је 100% сигурна да је окривљени извршилац дела, посебно имајући у виду очи и поглед. И по налажењу овог суда, разлози које је првостепени суд дао за своју оцену да прихвати њено препознавање окривљеног као уверљиво и истинито, на странама 12-14 побијане пресуде, логични су, животни и до детаља аргументовани. Такође је првостепени суд дао јасне и прихватљиве разлоге због чега је исказе сведока СС4, СС5 и СС6 оценио као усмерене ка томе да се помогне окривљеном, те одбио доказни предлог да се саслушају као сведоци СС7 и СС8, С9 и СС10, као и због чега је одбио доказни предлог да се вештачењем утврди место где се налазио мобилни телефон окривљеног у време извршења кривичног дела, које у свему као правилне прихвата и овај суд и на њих упућује.

У односу на жалбени навод да је сам првостепени суд окривљеног означио као могућег извршиоца кривичног дела у образложењу пресуде на страни број 8 у претпоследњем пасусу, где стоји да је суд дошао до закључка да је оптужени АА могући извршилац предметног кривичног дела, по оцени овог суда ради се о изразу који је извучен из контекста одбране окривљеног, поготову имајући у виду да је на страни 14 јасно и изричито наведено да је првостепени суд закључио да је окривљени извршио кривично дело разбојништво из члана 206 став 1 КЗ и за исто га огласио кривим.

Цењени су и остали жалбени наводи којима у суштини полемише са оценом доказа првостепеног суда и износи сопствена оцена изведних доказа, но другостепени суд налази да су исти без основа и без утицаја на другачију одлуку у овој кривичноправној ствари, јер је првостепени суд у довољној мери расветлио одлучне

чињенице и у свему потпуно и правилно утврдио чињенично стање, а за свој закључак дао довољно јасне и аргументоване разлоге, који у погледу одлучних чињеница не садрже никакве противречности и нејасноће, а које у свему као правилне прихвата и овај суд.

Према томе, чињенично стање у погледу свих битних елемената кривичног дела у питању правилно је и потпуно утврђено а квалификацијом противправне делатности окривљеног АА по члану 206 став 1 КЗ закон је правилно примењен, о чему је првостепени суд у пресуди дао јасне и довољне разлоге.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, а поводом жалбе браниоца окривљеног, овај суд је нашао да је првостепени суд приликом избора врсте и висине кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном, имао у виду све околности из члана 54 КЗ које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена. Тако је од олакшавајућих околности на страни окривљеног првостепени суд узео у обзир да је млада особа, отац двоје малолетне деце, без запослења и непокретности, а ценио је и да је у међувремену осуђиван, те дајући овим околностима адекватан значај, окривљеног осудио на казну затвора у законом прописаном минимуму за ово кривично дело.

Из свих наведених разлога, по оцени овог суда, изречена казна затвора у трајању од 2 године, у коју ће се урачунати време које је окривљени провео у притвору, представља одговарајућу меру за постизање сврхе кажњавања из чл.42 КЗ, а у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ.

На основу свега напред наведеног, применом члана 457 Законика о кривичном поступку, одлучено је као у изреци пресуде.

Записничар

Снежана Миленковић,с.р.

Председник већа-судија

Зоран Савић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић